

ikke være kommet i den uheldige Situation at maatte forhandle om en saa mangelfuld Forbundslov, som Tilfældet nu er. Det kan ikke nytte, at man vil anlage det konservative Folkeparti for ikke at ville anerkende Selvbestemmelsesretten. Men naar der her spørges om, hvorvidt vi fra vor Side ønsker Forbindelsen med Island hævet, maa det da ogsaa være vor naturlige Ret at udtale vor Mening om dette Spørgsmaal. Vi har jo ikke — og det tror jeg, ingen Dansk nogen Sinde har haft — den Opfattelse, at Adskillelsen af Danmark og Island er en nødvendig Betingelse for at fremme Islands Velfærd. Jeg er tværtimod tilbøjelig til at tro, at trods alt, hvad her er sagt, er det den almindelige Opfattelse her i Danmark, i dette høje Ting, i Rigsdagen og i Regeringen, at Forbindelsen mellem Island og Danmark er til Baade for Island, og at en Adskillelse, som fører Island som suveræn og selvstændig Stat alene ud paa Verdenshavets Bølger, ikke er til Baade for Island. At der derfor skulde være noget Ønske om en saadan Adskillelse, nogen Begejstring, nogen Interesse for den i noget dansk Parti, det vægrer jeg mig ved at tro. Men vi har sagt, vi Konservative, at stilles vi overfor et Ultimatum fra Islands Side, som kræver denne Selvbestemmelsesret, vil heller ikke vi paa nogen Maade stemme imod eller søge at forhindre en saadan Adskillelse. Men da stod vi overfor et rent og klart Spørgsmaal, nemlig dette: paa hvilke Vilkaar skulde da nu i den nye Situation overhovedet en Forbundsstraktat med den selvstændige Stat Island afsluttes? Det er dette, der er blevet tilsløret og skudt til Side ved den Behandling, som Sagen har faaet.

Patursson: Jeg har kun bedt om Ordet for at fremsætte en lille Berigtigelse. Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Kragh) havde opfattet mine Udtalelser om Behandlingen af de færøske Fiskerirettigheder her i Rigsdagen, som om jeg skulde have sagt eller ment, at færøske Sager, derunder ogsaa denne Sag, ikke saa godt kunde behandles i Rigsdagen, uden at de først var behandledes i Lagtinget. Det har selvfølgelig ikke været min Mening, for jeg er ganske klar over, at Rigsdagen til enhver Tid kan behandle alle færøske Spørgsmaal, men det, jeg vilde have sagt, var dette, at naar denne Sag, som jo maa anses for at være en for Færøerne meget stor Sag, ikke har været behandlet i Lagtinget, naar ikke een af Lagtingets 22

Medlemmer med et eneste Ord har bragt denne Sag frem i Lagtinget, uagtet Lagtinget kendte den indgaaende, kan jeg ikke antage, at den færøske Befolkning, som Lagtinget repræsenterer, har nogen særlig Interesse af at faa gjort nogen Forandring i det her forelagte Forslag, og derfor mente jeg ikke, at det var nødvendigt — jeg kan godt bruge det Udtryk —, at man beskæftiger sig saa meget med det Punkt her i Rigsdagen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoyes uden Afstemning.

Formanden: Det er for sent nu at gaa til Behandlingen af den sidst paa Dagsordenen opførte Sag.

Det næste Møde afholdes i Morgen Torsdag den 28. November Kl. 1, med følgende Dagsorden:

1) *Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende:*

Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov af 13. Oktober 1916 om Tillæg til Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892.

3) *Eventuelt: Anden Behandling af:*

Forslag til Dansk-Islandsk Forbundslov.

4) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.

5) *Eventuelt: Tredie Behandling af:*

Forslag til midlertidig Lov om Ændring i §§ 40 og 41 i Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

6) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Lov Nr. 111 af 13. Maj 1911 om Statsbanernes Takster.